

Bernal, 2 de febrer de 1992

A
 Enric Borràs
Barcelona

Estimat amic, amb molta alegria he rebut la teva del 10 de gener, sobretot perquè veig que has pogut superar un mal moment, que jo no podia ni sospitar la possibilitat que t'esdevingués, quan ens vam veure ara ha fet un any, però, és clar, vam estar poca estona plegats i no vam parlar a fons de res que pogués delatar el que s'estava congriant al teu interior. Ànim, tu! No fosis conya, eh? És possible que tinguis motius per enfonsar-te en aquesta mena de pou que és una depressió, però pensa que la vida és més important, sobretot quan tens amics i una família al darrere que t'estimen. D'aquí estant és poc el que jo pugui fer, però compta amb mi per al que sigui!

Celebro que t'agradés el pròleg per al llibre d'en Pedrolo, i tant de bo pugui sortir per St. Jordi. Per cert que és molt possible que vingui de nou precisament en la segona quinzena d'abril, per assistir al congrés internacional del PEN i la diada.

T'agraeixo el llibre d'en Bilbeny, si bé em pensava que era un diccionari pornogràfic seriós. Però, trobo que hi ha coses que tenen gràcia.

No pateixis pel teu silenci. El que passa en aquests casos, estant tan lluny, és que no saps mai si la carta o les ^acartes s'han perdut, o si li passa alguna cosa a l'altre, i tu no en saps res, com era el teu cas. D'aquí la meba preocupació i insistència.

Què fa el teu germà? Dona-li molts records i tu rep una forta i cordial abraçada del teu